

272 ТИ ЗНАЄШ ШЛЯХ

H. Redern

1. Ти зна_єш шлях, хоч я йо_го не зна_ю, і пев_ність
 2. Ти зна_єш шлях, Ти все май_бут_не зна_єш, Свій план дав_
 3. Ти зна_єш шлях, де буй_ний ві_тер ві_є, і мо_жеш

ця да_ру_є спо_кій Твій. Чо_му три_во_жи_тись ме_ні й бо_
 _но при_го_ту_вав ме_ні. Сер_деч_но я хва_лю Те_бе і
 бу_рю в ти_шу при_вес_ти! Хоч не_зна_йо_мий шлях, кот_рим і_

_я_тись, то_ми_тись день і ніч в ду_ші сво_їй? Чо_му три_їй?
 слав_лю за лас_ку й за тур_бо_ти всі Тво_ї. Сер_деч_но _ї.
 _ду я, я все ж спо_кій_ний: шлях мій зна_єш Ти. Хоч не_зна_Ти.

1 2